

עת"א 38761/08/14 - אחמד עודי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 38761-08-14 עודי נ' ועדת השחרורים ואח'
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

העותר	אחמד עודי
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד מג'ד בדר

ב"כ המשיב 2 עו"ד גבי פאר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער מרצה עונש מאסר שישי למשך 25 חודשים בגין גניבת רכש ונהיגה בו בזמן פסילה והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: "הועדה") מיום 28.7.2014, שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של העו"ס עורכת הדין חיה היכל.

העותר טוען בכתב העתירה שהגיש בעצמו ובא כוח העותר טוען בכתב העתירה המתוקנת שהגיש כי שגתה הוועדה כאשר לא ייחסה חשיבות להליך הטיפול שיעבר העותר במהלך מאסרו בכל הקשור להשתתפות בקבוצות אור ירוק ועוצרים בכתום של עברייני תעבורה. עוד טוען בא כוח העותר כי הוועדה לא התחשבה בתפקודו התקין של העותר במהלך מאסרו, בכך שהוא יוצא לחופשות ועובד ולא ייחסה את המשקל הראוי לאמור בחוות דעתה של העו"ס גב' חיה היכל שמוכנה לטפל בעותר במהלך תקופת הרישיון ולדאוג לכך שיעבוד במפעל לשיווק מקררים.

בא כוח המשיב 2 מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר ומצביע על האמור בחוות הדעת הסוציאלית וחוות

עמוד 1

הדעת רש"א בכל הקשור לעמדתו של העותר במהלך ההליכים הטיפוליים שעבר, אשר לטעמה של רש"א איננו מצדיק הכנת תוכנית טיפולית עבורו.

בא כוח המשיב 2 מצביע גם על כשלים בתוכנית השיקום הפרטית של העו"ס חיה היכל מיום 20.5.2007 וטוען כי צדקה הוועדה כאשר העדיפה את עמדת גורמי הטיפול ורש"א על פני האמור בחוות הדעת השיקומית של העו"ס חיה היכל.

לטענת המשיב 2, התנהגות תקינה בכלא היא אומנם תנאי הכרחי לשחרור על תנאי אך במקרה הזה איננה תנאי מספיק, כמו גם יציאתו של העותר לחופשות קצרות טווח שלא מלמדות על מסוכנותו לטווח הארוך בכל הקשור לעבירות תעבורה שיש לו עבר פלילי עשיר בביצוען.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי אומנם הוועדה דחתה את הדיון מיום 2.7.2014 עד יום 28.7.2014 על מנת לקבל את עמדת העו"ס בכל הקשור להליכים הטיפוליים שעבר העותר בהיותו עבריין תעבורה.

עיון בהחלטת הוועדה מיום 28.7.2014, מעלה כי התייחסה, ובצדק, למסוכנותו של העותר כפי שעולה מביצוע העבירה נושא מאסרו, כפי שעולה מהרשעותיו הקודמות הרבות (126 במספר) בעבירות תעבורה וכפי שעולה ממאסריו הקודמים, כאשר ממאסרו הראשון הוא שוחרר על תנאי וחזר לבצע עבירות אשר חייבו את הפקעת רישיון האסיר שלו. אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מההליכים הטיפוליים שעבר העותר במהלך מאסרו, אך עיון בדוחות העובדים הסוציאליים ובחוות דעת רש"א, שנציגיה שוחחו עם העותר מספר פעמים, מעלה, על פי דוח העו"ס מיום 12.12.2013, העותר מתקשה לבסס יחסי אמון עם הסביבה, מדובר באסיר רצידיביסט בפרט בתחום התעבורה ובהתייחסו לעבירות הוא משנה גרסאותיו, עושה מזעור של הדברים, משליך אחריות על גורמים חיצוניים ולא מתייחס לכך שהוא שב למאסרים חוזרים בגין עבירות שונות.

כך גם דוח העו"ס מיום 6.7.2014, קובע כי העותר עדיין עסוק בפגיעתו ומעצם כניסתו למאסר, איננו מנסה להתבונן במעשיו והמניעים שהובילו לביצועם, הוא מתקשה להסביר את העובדה ששב למאסרים חוזרים בגין עבירות שונות. גם דוח העו"ס האחרון שהיה מונח בפני הוועדה כותב כי מנחות הקבוצה של "עוצרים בכתום" שבה השתתף העותר התרשמו כי הוא לא מגויס לתהליך הטיפולי במלוא הרצינות, הוא מגלה התנהגות מרצה כלפי המנחות, משתף בתכנים המציגים אותו כאדם חיובי ומתקשה להציג חלקים בעייתיים בהתנהלותו על הכביש. כמו כן, נראה כי אמינותו של העותר מוטלת בספק בעיני מנחות הקבוצה.

משכך הם פני הדברים, אין תמה שרש"א לא הסכימה להכין תוכנית שיקומית עבור העותר שכן גם נציגתו התרשמה משיחתה עם העותר כי הוא אינו מבין את חומרת העבירות, מבין שצריך הכוונה או טיפול, אך הוא חסר תובנות ורצון לשינוי ונתלה בגורמים חיצוניים כהסבר להתנהגותו העבריינית.

משכך, החלטת הוועדה שלא לשחרר את העותר על תנאי, למרות תקופת המאסר הקצרה יחסית שנותרה עד שחרורו המלא, היא החלטה סבירה ומוצדקת ואנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום, ו' תשרי תשע"ה, 30 ספטמבר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד